

Autor: E.X.



Úvod

Po úvodním dílu našeho seriálu máme tentokrát příležitost nahlédnout do politických procesů z druhé strany a to z perspektivy právníka a politického aktivisty Mgr. Tomáše Peciny. Tomáš Pecina nejvíce proslul dosažením toho, že byly zveřejněny seznamy soudců s komunistickou minulostí a tyto soudce na svém blogu rovněž z morálního hlediska dlouhodobě kritizuje. Je třeba říci, že naprosto oprávněně. Do povědomí širší i právnické veřejnosti se dostal rovněž obhajobou politických aktivistů, kterým bylo upíráno právo na svobodu projevu, a pan Pecina se zdárně postaral o medializaci jejich procesů, ať se již jednalo o tzv. čarodějnický proces s RWU, nálepkovými teroristy, **Lucií Šlégrovou** či levicovou kauzou Fénix. A do třetice se mu povedlo založit kontroverzní „Sudetoněmeckého krajanského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku“. Už jen proto si náš mediální prostor zcela jistě zaslouží.

S právním aktivistou tedy (nejen) o humoru, knihách, politických procesech, monarchismu a povídkách Josefa Haška.

Extravaganza Controverso

Tomáš Pecina

Mohl byste se prosím ve stručnosti představit, stačil by krátký medailon, pro méně znalé čtenáře.



Jsem theoretický fyzik, povoláním překladatel, který se ve volném čase zabývá právem, programováním a elektronikou. Já vím, takovým popisem si člověk tak trochu vyplňuje přijímací dotazník do Bohnic, ale co se dá dělat, je to u mě přesně tak, jak jsem napsal.

Provozujete ještě i další blogy mimo Paragraphos, jaké máte další zájmy?

Momentálně je *Paragraphos* jediný blog, do kterého pravidelně píšu, ale mám ještě specialisované **Retro** a naopak zcela obecnou **Slepeckou hůl**; tu jsem ale před půldruhým rokem uzavřel a přiznám se, že mi psaní o jiných věcech, než je právo, chybí stále víc. Jsem, bohužel, dlouhodobě neléčený grafoman.

Baví mě spousta věcí, ale jak jsem kdysi napsal do svého profilu, některé své méně běžné koníčky jsem svolný prozradit jedině po aplikaci útrpného práva.

Které knihy mimo oblast práva čtete, máte nějakou svoji zvláště oblíbenou?

Čtu celý život, nenasytně a asi i dost gargantuovsky. Nejvíc jsem toho přečetl z anglické a americké literatury, od Chaucera a Shakespeara po Saroyana, P. K. Dicka a Grishama, také hodně francouzských a ruských věcí, a samozřejmě německé klasiky: moderní věci ne, končím zhruba tak Feuchtwangerem a Günterem Grassem. U českých autorů jsem vybíravější, myslím, že těch opravdu světových literátů máme tak na prsty jedné ruky, a to ještě kdoví: Máchu, Hašek, Vančura, Čapek – ale ten s velkým otazníkem a dlouhou vysvětlující poznámkou pod čarou –, pak Kundera, Hrabal, a můj milovaný Jiří Gruša.

Knihy, které mě v životě nejvíc ovlivnily? Určitě Goethův *Faust*, Heineho *Buch der Lieder*, Tolstého *Válka a mír*, Dostojevského *Zločin a trest*, Gogolův *Revisor*, Kunderova *Nesnesitelná lehkost bytí*, a z hlediska otevírání nových obzorů a způsobů, jak vidět svět kolem sebe, míním ten bezprostřední, středoevropský, také Hrabalův *Anglický král* a Grušův *Dotazník*.

Považujete ČR za právní stát?

Právní stát není binární hodnota, ale ideál, kterému se určitý právní systém více nebo méně podobá. Česká republika se mu momentálně víc nepodobá než podobá, a situace se rok od roku zhoršuje. Ubývá nám svobody, přibývá nerovnosti a zvlů, a jako zaživa vařená žába jsem stále méně schopni se jí postavit.

Nedávno získal Igor Ševcov od státu odškodnění za vedení politického procesu proti němu, mají šanci získat odškodnění i různí „pravicoví“ extremisté?

Nejen šanci, ale odškodnění běžně dostávají: náklady obhajoby a náhradu za průtahy pravidelně a nejnověji začínáme uspívat i v přiznání **relutární** satisfakce za samotné nedůvodné trestní stíhání.

Pozoroval jste vzestup různých nacionalismů v Evropě a USA, myslíte si, že se na této vlně svezou i vámi respektování monarchisté?

Různé nacionalismy a supremacismy jsou objektivně na vzestupu, což je podmíněno především pocitem ohrožení, který byl v mnoha vyspělých zemích záměrně uměle vytvořen a je přiživován. Monarchismus stojí ve většině svých aspektů vůči nacionalismu v opozici, ostatně nacionalismus se zrodil jako hnutí, jehož cílem bylo tradiční uspořádání společnosti rozvrátit. Monarchista nemůže být skutečným nacionalistou, nejvýš patriotem.

Jaké jsou dle vás základy monarchistické politiky a proč má vámi preferovaná politika v moderním světě stále místo?

Monarchistický konservativismus, můžeme-li to tak nazvat, je založen na myšlence pevného řádu, ve kterém má každý své místo a v tomto svém místě může být jak objektivně užitečný pro společnost, tak subjektivně spokojený a šťastný. Osvícenství tento řád nahradilo myšlenkou, že zdrojem štěstí může být pokrok, a skončilo to, jak víme, stoletím válek, odporných totalitních diktatur a rozkladu všech hodnot, které byly předtím po tisíc let neměnné.

Vím, že častokráte používáte dnes již ne moc reflektovaná slova, kupříkladu slovo *arci* či píšete v tvaru *my* a užíváte různých lidových rčení. Mají tyto literární prostředky evokovat atmosféru povídek Josefa Haška?

Množné číslo většiny mých textů se nazývá *pluralis modestiae* a není to nic neobvyklého. S Haškovými povídkami moje archaismy nemají co do činění, volím takovou češtinu, jaká mi nejvíc vyhovuje. Víc než Haškem jsem v tomto směru ovlivněn prvorepublikovými sbírkami soudních rozhodnutí; ta bývala vesměs psána velmi hezkým, bohatým a elegantním, noblesním jazykem. Je v tom jistě i trochu snahy lišit se, ukázat, že současný majoritní usus není jedinou možností, jak s češtinou nakládat, a že není vůbec potřeba podrobovat se diktátu *prezidentů*, *filozofií* a *-izmů*. Je to jeden ze posledních segmentů prostoru svobody, kterým každý z nás disponuje, a bylo by nerozumné vyklízet posice bez boje.